

ELENA NAVARRO VILLAR

SOM ARTISTES

*Un enfocament socioeducatiu
vers l'obra d'Antoni Miró*

CENTRE
OVIDI
MONTLLOR
ALCO

CENTRE OVIDI MONTLLOR

ELENA NAVARRO VILLAR

SOM ARTISTES

*Un enfocament socioeducatiu
vers l'obra d'Antoni Miró*

CENTRE OVIDI MONTLLOR

ARTS PLÀSTIQUES

CONSELL ASSESSOR:

Armand Alberola
Manuel Boix
Romà de la Calle
Fernando Castro
Carles Cortés
Miquel Navarro
Santi Pastor
Josep Sou
Feliu Ventura
Vicent M. Vidal

DIRECCIÓ:

Antoni Miró

Autor: Antoni Miró

Títol: Faré vacances 2012

Tècnica: Corten 500x240x42

Lloc: Passeig Ovidi Montllor

Col·labora i Patrocina:

© AMB-DISSENY
© CENTRE OVIDI MONTLLOR
© DELS AUTORS

EDITA:
AJUNTAMENT D'ALCOI
CORRECCIÓ:
XIMO VICTORIANO

MAQUETACIÓ: AMB i AGA
DIPÒSIT LEGAL: A 238-2021
GRÀFIQUES ALCOI S.L.U.

ELS AUTORS CEDEIXEN VOLUNTARIAMENT ELS DRETS DE REPRODUCCIÓ

«SOM ARTISTES»

UN ENFOCAMENT SOCIOEDUCATIU VERS L'OBRA D'ANTONI MIRÓ

Els drets humans, el sentiment comunitari, els “personatges” que ens rodegen al llarg de les nostres vides, els ponts que ens uneixen i acosten. Elements reconeguts i recognoscibles i que hem volgut buscar i trobar en l’obra d’Antoni Miró i el treball conjunt d’un grup de dones sota la denominació de “Som artistes”. Es tracta d’una experiència socioeducativa que va començar a començament de 2019 i fins a tot el 2020, dins un treball auspiciat per la Càtedra Antoni Miró d’Art Contemporani de la Universitat d’Alacant.

Aquest catàleg i l’exposició són el reflex visual del procés realitzat durant tot aquest temps mitjançant diversos tallers amb diferents temàtiques a la recerca d’una visió social, cultural, educatiu i també de difusió artística de l’obra de l’artista plàstic alcoià Antoni Miró. El grup de treball es va autodenominar des del seu inici “Som artistes”. Dones de distintes nacionalitats i continents (africà, americà i europeu) que han coincidit en un espai de comunicació coincident: l’art. Així, el grup va evolucionar amb el diàleg compartit de les pintures de l’artista, que el va conduir cap a la reflexió i la capacitat creadora, que generaren noves realitats amb la construcció col·lectiva dels seus relats. D’aquesta forma, “Som artistes” va aportar el valor de la llibertat de ser dona en el món.

Aquesta exposició pretén transmetre en imatges la sistematització de l’experiència realitzada, dins un procés emmarcat per diverses línies d’accions: en primer lloc, contemplem la Cultura, i dins d’aquesta, les arts plàstiques, amb un protagonisme en el desenvolupament de les persones i les comunitats socials, com a facilitadores d’informació, creativitat, dignitat i identificació. Unit a això es fomenta la participació i la inclusió activa en la societat. En segon lloc, l’Educació Social, des del treball professional i mobilitzador del Tercer Sector, és a dir, de les entitats no governamentals sense ànim de lucre, que incorpora les possibilitats didàctiques que el llenguatge de les arts plàstiques generen en diferents col·lectius socioeducatius. D’aquesta manera les persones són capaces d’expressar, afirmar i desenvolupar el seu potencial humà propi amb la seua singularitat, creativitat i responsabilitat. Així mateix, s’hi promouen condicions de plena igualtat perquè totes les persones puguin sentir-se respectades i ser respectuoses, capaces de dialogar, i es fomen-

ta l'aprenentatge compartit que beneficia la construcció col·laborativa del coneixement acadèmic i social. Després, els Drets Humans i el seu potencial en valors, que ens ofereix estratègies de transformació dels col·lectius i les comunitats des de la Cultura de Pau. En aquest sentit el grup participant de l'experiència es va vincular a la comunicació artística d'Antoni Miró, i de manera transversal al concepte Justícia Social de la seua obra, mitjançant les tècniques pedagògiques de foment del treball col·laboratiu. Ací s'enquadren els aspectes més pràctics d'aquest procés pedagògic, amb el grup de dones participants i la forma en què van coneixent l'artista i els temes seleccionats que van desenvolupar moments de reflexió i creació, tant individualment com col·lectivament. I, finalment, en quart lloc, el reflex de les sessions realitzades amb el grup, que van indicar els objectius i els continguts transmesos, així com les reflexions de les participants per mitjà de les quals es pot apreciar l'evolució en empoderament comunicatiu i aprenentatge mutu.

El resultat ha sigut una combinació de xicotets èxits pedagògics mitjançant la pintura d'Antoni Miró, unit a la decisió del grup de continuar coneixent i compartint experiències artístiques en espais museístics pròxims.

El meu agraïment a l'artista i el seu equip, així com a l'**Associació Intercultural Candombe** per facilitar-me material, idees i difusió de les accions al mateix temps que es produïen; i, també, als col·lectius participants implicats, perquè amb elles es demostra com l'Art mobilitza consciències, construeix persones i transforma realitats.

ELENA NAVARRO VILLAR

Coordinació i desenvolupament del projecte premiat per la Càtedra Antoni Miró d'Art Contemporani de la Universitat d'Alacant l'any 2019.

SOMOS ARTISTAS

Viernes de octubre 18:00 h
 5: La Naturaleza
 16: Los Puentes
 23: Los Personajes

Viernes de noviembre 18:00 h
 6: El Sentir Comunitario
 13 y 20: Los Derechos Humanos y su vulneración: Invisibilidad de la Mujer, El Poder de los Gobiernos, La Guerra, La Pobreza

Viernes de diciembre 18:00 h
 4: Producción de la exposición
 11 Exposición

**CALLE BRASIL, 38
 VALENCIA**

**CÀTEDRA
 ANTONI MIRÓ
 D'ART CONTEMPORANI
 UNIVERSITAT D'ALACANT**
ARRIBA AMB L'ALUMNI
 ATRINXANT D'OTROS

**Asociación Intercultural
 Candombe**

El grup de dones participants es va anomenar “Som Artistes”, i amb el quadre d’Antoni Miró *La Dansa de Matisse* es va traslladar la dinàmica pedagògica desenvolupada al museu al barri de l’Olivereta de València. Aquesta interacció reflectida en l’escena s’ha reproduït i organitzat en les 10 sessions dels divendres, i els va permetre generar un cos d’idees de les seues experiències vitals pròpies, de les actituds ètiques reflexives i de la seua corresponsabilitat per a la defensa dels Drets Humans.

El grup de dones va evolucionar amb el diàleg compartit de les pintures de l’artista, que les va conduir cap a la reflexió i la capacitat creadora i va generar noves realitats amb la construcció col·lectiva dels seus relats.

D’aquesta manera, “Som Artistes” va aportar el valor de la llibertat de ser dona al món.

La Natura va facilitar la creació d'idees compartides, amb la diversitat de les bicicletes, els perills de la contaminació, l'especulació del taulell i la necessitat de la sostenibilitat de la vida:

“La naturalesa ens aporta un altre ritme i la bicicleta ens dona un altre ritme més humà de viure”.

“Bicicletes núvols, l'aire, llibertat”.

“La bicicleta antinuclear, són globus o què són?”.

“El perill de contaminació a costa de la vida de les persones”.

“Hem de retrobar i donar a conèixer el valor de la Terra, del seu equilibri”.

“Les persones som molt destructores si volem, si pensem només en els diners”.

“El món ha de pensar en les generacions que vénen, perquè és just que puguen viure en pau, amb una Naturalesa sense contaminar”.

“Un quadre és un contenidor intel·lectual de comunicació i significat més enllà del temps”.

Antoni Miró

Amb la fotografia del salt, el grup va valorar quines idees i emocions els va transmetre i crearen diferents títols. Tot el conjunt es va completar amb el comentari de l'autora.

“Vaig pensar que era la foto d'una altra artista que no coneixia, li posaria el títol de SERENITAT. I en l'exposició una música de fons, relaxació total”.

“Per a mi el títol és PAU”.

“A mi em transmet vida, en el sentit de fer coses en eixe espai, per la seua llum i claredat et motiva a fer coses. El títol VIDA”.

“Per a mi és el DINAMISME, pel moviment de l'aigua. Convida a l'acció”.

L'autora el va ampliar:

“La Vida. L'aigua no té la vida, sinó que dóna la vida. Dins del riu viuen moltes espècies i aquest riu és com la nostra realitat on estem moltes persones: unes, tristes; unes altres, felices. La vida continua, encara que tenim problemes, la vida avança gràcies a la Fe i a altres coses que ens permeten avançar, davant les dificultats”.

En sentir la seua reflexió, es van generar noves valoracions d'alguna companya:

“Per a mi el seu comentari m'ha agradat més que la foto per si mateixa. Ella li ha posat vida a la fotografia, i per això la seua foto és més important”.

Els ponts ajudaren a la reflexió grupal més simbòlica i personal, amb aquestes preguntes:

Què és un pont?

Característiques d'un pont.

Quan utilitze un pont en la meua vida?

Quan sóc un pont per a les altres persones?

Conèixer l'artista va implicar poder conèixer la referència d'Alcoi, i amb la seua ciutat els elements més característics de la localitat, els ponts. Aquests elements arquitectònics van permetre activar **l'observació sobre l'obra dels Ponts i establir una connexió simbòlica del pont amb l'experiència vital dels nostres ponts personals i col·lectius.**

“Comunica d'un lloc a un altre. Són accessos a llocs. Et deixa passar d'un lloc a un altre”.

“Un pont és unir alguna cosa que està separada, i gràcies al pont s'uneix”.

“Trencar barreres, el riu pot ser una barrera. En trencar la barrera, es converteix en comunicatiu”.

“El pont és seguretat, perquè la comunicació dóna seguretat”.

“El pont és acostament, però a mi em provoca vertigen pel buit que hi ha sota el pont. Quan vaig sola em sobrepose per a creuar-lo, i si vaig amb algú, anem agafats de la mà, i aquest gest m'ajuda a creuar-lo”.

La metodologia utilitzada en les sessions es basa en l'educació popular del pedagog social Paulo Freire i en la pedagogia col·laborativa del mestre d'escola rural Célestin Freinet, i comparteixen tres idees base. La primera és la creença en la llibertat i en la col·laboració com a motor principal de l'Educació. Una ment lliure és una ment que proposa i veu pel seu benefici i el de la comunitat. La segona és submergir les persones en la vida quotidiana i convertir allò aprés en càlcul viu: valoració, crítica, propostes d'acció i de canvi. En la tercera és necessari que la persona isca a la comunitat i que utilitze l'observació per a enriquir-se dels ambients naturals i humans.

El treball compartit va reflectir el valor de les seues accions per a les altres persones, va posar en pràctica les funcions i característiques dels ponts i va crear una comunicació des del seu pont col·lectiu:

“El pont ens ajuda a sobrepassar límits, i el representaré en el cel, perquè el cel no té límits. I amb el cel i aquesta llana em fa pensar en el meu país Colòmbia”.

“El nostre pont està ple de coses solidàries que compartim amb la resta de persones: el menjar, la música, l’ajuda als altres”.

“Amb els ponts el buit no es converteix en una amenaça”.

“Pels ponts transitem totes les persones, incloses les que fem invisibles, ja que a la pobresa la col·loquem davall del pont, però nosaltres les col·loquem dalt”.

“Les columnes del pont són fortes i per això els braços simbolitzen el suport, la força quan som ponts per als altres”.

“L’arquitectura és bellesa i per això elements geomètrics en la part transitada del pont”.

“Les petjades de bebè simbolitzen el futur en les nostres realitats i les empremtes de les mans, el pas de totes aquelles persones que han sigut ponts per a nosaltres”.

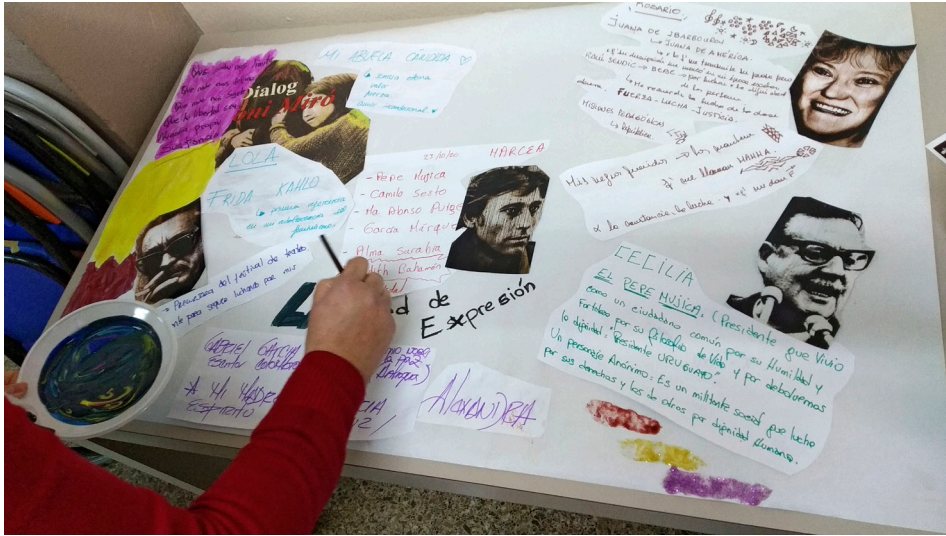
“Nosaltres som aquest pont perquè som facilitadores, comunicadores, trenquem les barreres i oferim seguretat enfront de les dificultats”.

El grup va compartir el recorregut per les tres motivacions dels retrats, tot començant en els retrats de Gandhi i del sotscomandant Marcos, que ajuda a evocar un moment històric important. Continuaren amb el valor del retrat d'Isabel-Clara Simó, que implica un moment vital personal i es carrega de simbolisme. Amb la mirada del personatge Víctor Jara, la seua boca i els seus ulls, s'estableix una comunicació amb la seua creació i les seues idees, per a convertir-ho en una icona.

En la cançó *A desalambrar*, de Víctor Jara, el grup es va endinsar en els personatges anònims d'Antoni Miró, per a descobrir les seues mirades i els seus valors i aportar diferents sensacions i perspectives. El diàleg dinàmic i ampli va fer que cada participant situara cada personatge anònim en un context diferent. I se sentiren identificades, de manera que també elles van utilitzar els matisos que Antoni Miró imprimeix en els seus retrats de Personatges.

El panell es va crear amb les aportacions dels personatges anònims i populars de cada participant, i en aquest es va exposar el militant social que lluita pels drets i per la dignitat de les persones; la mare que va haver de lluitar per a traure la família endavant; la iaia resilient que sempre tenia un somriure, malgrat la malaltia; el gest de Rosa Park de no alçar-se del seient reservat a les persones blanques; Gabriel García Marquez que ens trasllada a l'adolescència; Raúl Sendic, *el Bebe*, i la Lluita dels Cañeros de Artigas, com a referent per a la lluita de la classe obrera, etc.

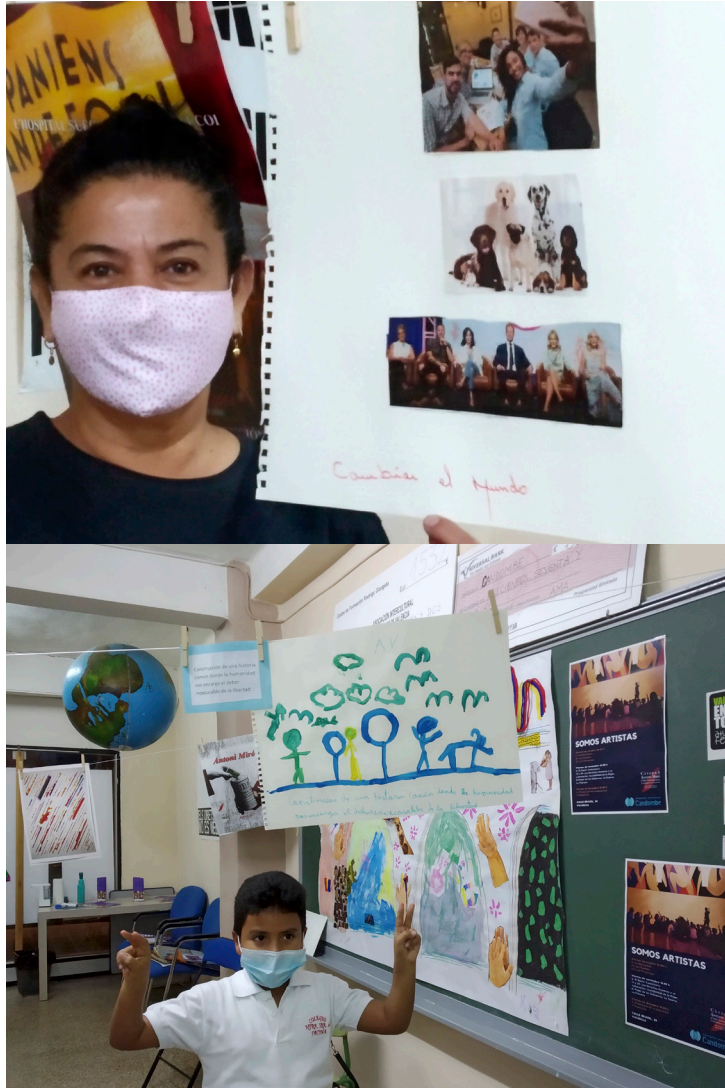

Les idees del sentiment comunitari van ser el reflex del document “Mani-Festa i Personatges s/t”, de Josep Sou, i es van completar amb els cartells d’exposicions i obra de l’artista, que van ajudar a pensar en la motivació i el compromís actiu de les comunitats socials.

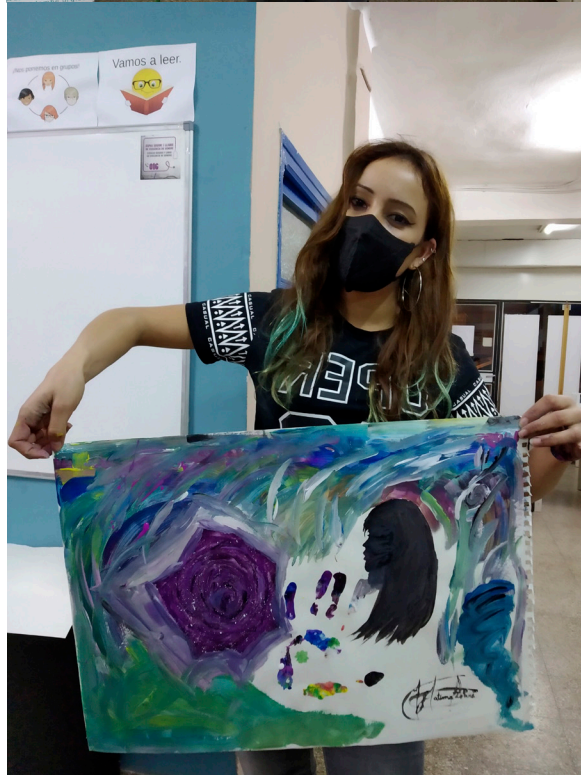
Lema: Fer front a la violència que vivim. “Ho he centrat en la dona com a persona que pateix en general més violència. I he col·locat la frase del 25 de Novembre perquè és el dia en què la comunitat ix al carrer a dir “ja n’hi ha prou d’aquesta violència”.

Lema: Principis. “El benefici de l’aigua que les persones prenem, és necessari que siga saludable per a les persones i per a la terra en la qual creix l’aliment, les plantes i els animals. L’aigua és un recurs per a totes i tots, i el Tribunal de les Aigües vol el benestar de totes les persones. ‘Principis’ són com les columnes en un edifici, és el més important i, per això, l’aigua és un element que la comunitat ha de cuidar, com a dret d’accés i com a recurs natural”.

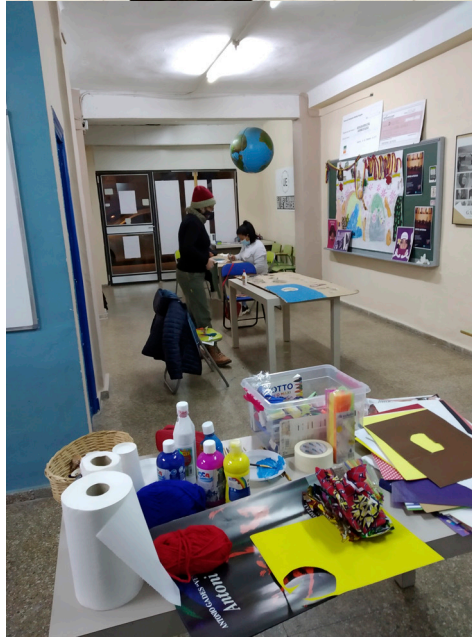

Lema: Canviar el món. “El grup està estudiant, i per a això formar-se i fer-ho en comunitat. La cultura és un mitjà en què les persones aprenem a canviar el món, i la cultura està on la comunitat vol que estiga, en un museu o en aquest taller. Amb l’aprenentatge que fem les unes i les altres canviem el món”.

Lema: Construcció d’una història comuna on la humanitat ens encarrega el deure inexcusable de la Llibertat. “Les xiquetes i els xiquets del món necessiten la llibertat per a poder viure, jugar, aprendre, riure, i créixer amb seguretat, afecte i futur”.

Lema: “Ai d’aquelles persones que lluiten tota la seua vida. Bertolt Brecht”. “Són dones i estan lluitant pels seus drets. S’impliquen des de xicotetes per a canviar els estereotips masculistes, i quan són adultes continuen la seua acció per a canviar el que és desigual”.

El grup va accedir als valors dels Drets Humans de manera dinàmica i participativa, i va fer reflexió i creació de nous drets des de la Justícia Social.

Drets Humans 1: Les persones tenim dret a ser ben tractades i protegides, així com tots els éssers vius al planeta.

Drets Humans 2: Les persones tenim dret a viure en pau.

Drets Humans 3: Les persones tenim dret a ser respectades, ja que totes i tots som iguals en dignitat.

Drets Humans 4: Dret a tindre un planeta millor.

Drets Humans 5: Totes les persones del món tenim dret a la vida, una vida plena d'ajuda mútua que ens ensenye a viure.

Drets Humans 6: Dret a la vida, no a la pobresa.

Drets Humans 7: Dret a la salut, l'educació i la dignitat.

Drets Humans 8: Dret a dialogar, a la comunicació per a reclamar els drets.

Drets Humans 9: Dret a la pau mundial.

Drets Humans 10: Dret a una vida que valga la pena ser viscuda: amb dignitat.

Drets Humans 11: Dret a ser escoltada.

Drets Humans 12: Dret a viure amb condicions dignes en col·lectiu i no tan sols de manera individual.

Drets Humans 13: Dret a pensar i a actuar col·lectivament.

Drets Humans 14: Dret a pensar i fer coses per a canviar.

“La injustícia social destrueix la dignitat, per a poder utilitzar-te a tu i la teua terra en benefici propi. I, així, creem ciutadania de primera classe, de segona, de tercera... i converteixen les persones en coses, materials, invisibles”.

“Moltes vegades la manta no acull i es converteix en un mur, que al principi fa calor, però després es converteix en un obstacle en forma de racisme institucional. Els governs haurien de crear lleis que permeten el bon acolliment sempre, no tan sols al principi”. “El prejudici que té la societat”. “A qui interessa generar por en la societat?” “Aquest és la por que immobilitza, la por negativa. Aquesta violència és subtil perquè va calant sense adonar-nos-en. La violència de l’estructura del sistema que ens governa”.

“La Humanitat està reclamant aire i aigua nets, en una terra viva, amb unes treballadores i uns treballadors de la terra que visquen dignament i lliures”.

“Hi ha un problema gran al món, que és l’abandó de la terra, els pobles es queden buits”.

“A les grans empreses d’alimentació els interessa aquesta producció massiva, altament contaminant per a tindre la màxima producció, encara que s’haja després de tirar. Això és insostenible”.

“L’harmonia és la tranquil·litat en les situacions. La Pau és que no hi ha conflictes, encara que els conflictes existeixen”.

“Si per a resoldre un conflicte, utilitzem la violència, aquesta forma generarà més violència”.

“És necessari pensar col·lectivament i no individualment. Encara que no et faça falta, sí que hi ha persones que necessiten la nostra ajuda com a col·lectiu”.

La cloenda del projecte “Som artistes” va implicar un reconeixement del treball, l’esforç i l’aprenentatge compartit en el grup.

L’acompanyament i la formació que l’obra artística d’Antoni Miró va oferir al grup, s’ha transformat en noves accions d’aprenentatge a través d’altres exposicions, obres i idees plantejades en els espais museístics de València, i així el grup continua actiu amb noves dinàmiques comunicatives en la trobada amb l’Art i la Cultura.

PUBLICACIONS DEL CENTRE OVIDI MONTLLOR

2002	1. ANTONI MIRÓ. Sota l'asfalt està la platja. (o el Molinar)	51. MATEU GAMON. L'instant de la llum.	
2003	2. CHO SANG-HYUN. L'inexpressionisme (Itinerant 2003-2004)	52. TOT RECORDANT VICENT MOYA. Homenatge.	
	3. JORDI VILA. El soroll de món.	2011	53. JAUME ROCAMORA. Encast determinant.
	4. MÓN D'ANTONI MIRÓ. (Itinerant 2003-2004)	54. ANGELA MALYSHEVA / FRANCESC PIERA. Caleidoscopi.	
	5. DE PAPER. Col·lectiva. (Itinerant 2003-2004)	55. HANAMARO CHAKI. La cançó d'un somni.	
	6. SENTO MASIÀ. Renasentisme (Itinerant 2003-2004)	56. JORDI VILA LLÀCER. Infinitud.	
	7. EUSEBI SEMPERE. Serigrafies. (Itinerant 2003-2004)	57. FERRAN GISBERT CARBONELL. Hores.	
2004	8. JOAN PERIS. Textures de temps.	58. JUST CUADRADO. En la memòria (homenatge).	
	9. L'OVIDI CANTANT. Imatges i texts.	2012	59. CRISTINA ESCAPE. L'essencial és invisible.
	10. ROC CANDELA. De dalt a baix.	60. OVIDI 70 ANYS. Antoni Miró.	
	11. BRUNO RINALDI. Les arrels d'Europa. (Itinerant)	61. D. MILLÀN. Art Variat.	
	12. ALCOIANS I NO. Col·lectiva.	2013	62. ANTONI MIRÓ. Transeïtins.
	13. ART DELS 70. Col·lectiva. (Itinerant 2004-2005)	63. WENCES RAMBLA. Paisatges de la Ment.	
2005	14. RAMÓN PÉREZ CARRIÓ. Paisatges de la Bretanya.	64. ORFEU I PARIS. Ànimes perdudes.	
	15. ANTONI MIRÓ. A l'Ovidi. (Itinerant)	2014	65. VANESSA PALACIOS. Mirades.
	16. AL VOLTANT DE L'OVIDI. Col·lectiva.	66. DAVID PASTOR. Vermell 24.	
	17. IMATGES DE L'OVIDI. Col·lectiva.	67. RUBÉN FRESNEDA. Alfanumèrics	
	18. LLUIS SANUS. Anatomies i nova tauromàquia.	68. TINO PLA. Nus	
	19. JOLANTA STUDZINSKA. Alcoi-Lublin.	2015	69. ART JOVE ALCOIÀ. Generació XXI (Homenatge a Ovidi).
	20. L'AIGUAFORT. Col·lectiva. (Itinerant)	70. M ^a LLUISA PÉREZ I DÍDAC BARQUERO. Mirades.	
2006	21. DES DE L'HAVANA. Rafael Acosta i Alberto Sauri.	71. DORI CANTÓ. La bellesa i la vellesa.	
	22. RAFAEL AMORÓS. Ser pensar fer conviure.	72. NEUS BOU. Construcció de la identitat.	
	23. DAVID PASTOR. Hores i menuts.	73. EDUARD CORBÍ. L'espai del silenci.	
	24. PEP CANTÓ. Pintures d'un hivern obscur.	2016	74. VERÓNICA LORENZO. L'altra mirada.
	25. JOAN MIRÓ. Femmes.	75. L'OVIDIPOPULAR. 20 Aniversari. Antoni Miró.	
	26. EDUARD CORBÍ. L'altre jo L'altre Alcoi.	76. XIMO CANET. Els colors de les paraules.	
	27. RAFAEL ARMENGOL. La Cambra degli Sposi.	77. XAVIER MOLLÀ. Eterà.	
2007	28. ENRIC M. PIERA. De la terra ignota, a la terra perduda.	78. CARTELLS TRACTAT D'ALMISRÀ. Col·lectiva.	
	29. ALEXANDRE SOLER. Somnis i malsons.	79. PAU SELLÉS ALÒS. Idea de paisatge.	
	30. RAMON MOLINA. Finestres.	2017	80. A. MONER/S. CARRATALÀ. Els cossos agredits.
	31. JOSEP GRAU GARRIGA. Dibuixar (Itinerant).	81. JORDI VILA. Extracció.	
	32. AURELIA MASANET. De lleugers paisatges dormits en l'aire.	82. JUANI RUZ. Instants.	
	33. BEATRIZ RICO. Cares i Creus.	83. RODOLFO TORRES. Un home que fa en el Sud.	
	34. MÓNICA JOVER CALVO. Paisatges en la memòria.	84. METÀFORA. Encenalls de Poesia Visual.	
2008	35. NÚRIA FUSTER. Appomattox.	2018	85. LLUISSA FUSTER. Trajectòria artística.
	36. VANESSA PALACIOS I PASCUAL. Des de la intimitat.	86. PETER BURKE. Un món únic.	
	37. MILA GÓMEZ I VITORIA. Joies del S. XX i XXI.	87. MAURE PASTOR. Construccions humanes.	
	38. JOLANTA STUDZINSKA. Ciutats.	88. MIQUEL NAVARRO. Dibuixos.	
	39. EDUARD. Xelo, a la memòria.	89. LLIBRES OBJECTE. Eines d'Art.	
	40. LASTRES. La pel·lícula del temps.	2019	90. INTANGIBLES. Col·lectiva.
	41. M ^a LLUISA PÉREZ. Des de la melangia de la memòria.	91. INVISIBLES. Grup Matèries.	
2009	42. ARCADI BLASCO. Innovador de l'art i la tècnica ceràmica.	92. EDUARDO MIER. Marea negra.	
	43. JOSEP SOU. El bosc de les paraules.	93. MARIA PENALVA. Brujas & Furias.	
	44. XAVIER PÉREZ VAQUER. Darrers Retrats.	94. ISABEL JOVER. Oblidades per la Història.	
	45. XIMO CANET. Safrà, canyella... diàlegs íntims amb les espècies.	2020	95. OVIDI MONTLLOR. Perquè vull.
	46. JOAN BENNÀSSAR. Camí de llenaire.	96. SHUZO AZUCHI GULLIVER. Jo també sóc quàntic.	
2010	47. CHO SANG-HYUN Pintures-Monotips.	97. COL·LECTIU URUGUAI. Estenedors/Tendales.	
	48. XAVI CARBONELL. My son can do it, too.	2021	98. MARIA JOSEP ZANON. Anatomia d'un lloc.
	49. GERARD GIMONA. Antologia personal.	99. HETERODÒXIA. Col·lectiva.	
	50. MIQUEL MARTÍ I POL I ANTONI MIRÓ. Mirades creuades.	100. SOM ARTISTES. Elena Navarro.	

SOM ARTISTES

*Un enfocament socioeducatiu
vers l'obra d'Antoni Miró*
Alcoi, Juliol-Agost-Setembre 2021

Col·labora i Patrocina:

Universitat d'Alacant
Universidad de Alicante

AJUNTAMENT D'ALCOI

ALCOI
capital cultural
valenciana 2021

ACCIÓ CULTURAL
DEL PAÍS VALENCIÀ

CÀTEDRA
ANTONI MIRÓ
D'ART CONTEMPORANI
UNIVERSITAT D'ALACANT

AJUNTAMENT D'ALCOI
AJUNTAMENT D'OTIS